

WSTĘP PRZED WYSTĘPEM

Osoby:

Wiatr
Słońce
Widownia

(z offu wybrana muzyka instrumentalna jako tło. Na scenie, jeszcze pogrążonej w półmroku, pojawiają się aktorzy: kwiaty, zwierzęta, fragmenty żywej scenografii. Na oczach widzów – bo robimy teatr otwarty – uzupełniają kostiumy i rekwizyty, zajmując pozycje, w jakich wystąpią w danym przedstawieniu. Zastygają w bezruchu.

Tu możemy zastosować EFEKTOWNY EFEKT DŹWIĘKOWY! Powinno to brzmieć jak nadlatujący odrzutowiec, który w końcu ląduje na beczce prochu. Nagły rozbłysk światła, ale na scenie – zaskoczenie! – zamiast ciężkiej, hałaśliwej maszyny pojawia się lekki, bezszelestny płat płótna albo papieru. Wnoszą go na scenę narratorzy: SŁOŃCE i WIATR. Co dalej z tym ogoniastym, kolorowym rombem z napisem „Kabaret Zielony Latawiec”? Można – cały czas na oczach widzów – umieścić go w zaplanowanym miejscu jako stały element dekoracji albo pomóc „odfrunąć” za kulisy)

GONG!

Wiatr: Kabaret Zielony Latawiec,
który latał przez dwa lata
i obleciał kawał świata,
nad waszą łąkę się zabłąkał
i wylądował na trawie.
To tyle w tej sprawie.

Słońce: A co, jeśli ktoś zawoła,
że to nie łąka, tylko szkoła?!
I że nie trawa, tylko deski?!
I czemu nie jest, na przykład, niebieski
w kropki czerwone?...

Wiatr: Bo my tu **GRAMY W ZIELONE!**
(do widowni)
Gracie w zielone?

Widownia: Gramy!

Wiatr: Macie zielone?

Widownia: Mamy!
(pokazują zielone listki-bilety, rozdane wcześniej, może to być także zielone zaproszenie-ulotka z tekstem „List na listku”)

Wiatr: No to odjeżdżamy!
(śpiewają wszyscy obecni na scenie na melodię utworu J. Matuszkiewicza, W. Młynarskiego
Jeszcze w zielone gramy)
Zielono w głowach mamy... itd.

Słońce: Szanowne panie,
zacni panowie,
czy ktoś ma pytanie?
Odpowiedź
w każdej sprawie
przyniesie wam Zielony Latawiec!

Wiatr: Na przykład:

(wskazaniem zielonej gałązki-batuty wrywa poszczególne obecne na scenie postacie do zadawania pytań, po czym znów zastygają w dawnej pozycji)

- Co piszczy w trawie?
- Dlaczego ogórek nie śpiewa?
- O czym szumią drzewa i czy warto ich słuchać?
- Czym się różni Kopciuszek od kopciucha?
- Czemu mieszkańcy Bałtyku nie chcą jeść plastiku, a Smok Wawelski nie cierpi smogu?
- Dlaczego niedźwiedź śpi w barłogu, a borsuk w norze...

Słońce: Długo tak jeszcze możesz?

Wiatr: Nie, moje Słońce. Już kończę i zapraszam na rozśpiewany, roztańczony, wiatrem unoszony, słońcem wyłócony, podniebny i bezgraniczny spektakl ekologiczny, w którym mowa będzie o tym... co ma motyl do roboty.

(tak łączymy WSTĘP z poniższą sceną składanki; jeśli postanowimy zacząć od innej, zmienimy odpowiednio ostatnie wersy zapowiedzi)

CO MA MOTYL DO ROBOTY

Osoby:

Wiatr – narrator

Liszka

Szyszka

Motyl 1

Motyl 2

Kwiaty (1, 2, 3, 4)

Drzewa

(na środku sceny sosna – może się ukazać zza latawca, który tu będzie pełnił funkcję zastawki – można ją zrobić np. z pomalowanej na zielono lub udrapowanej zieloną tkaniną drabiny, na której czubku siedzi Szyszka, a Liszka się po niej wspina; sosna-drabina może też „wkroczyć” na scenę z pomocą Liszki i Szyszki, po czym Szyszka zasiądzie na czubku, a Liszka przystąpi do wspinaczki; Kwiaty drzemią z popuszczanymi głowami; pomiędzy drzew wylatuje Wiatr – przygląda się Liszce, biegnie do Kwiatów, budzi je, żeby zakomunikować nowinę)

Wiatr: Wspina się na sosnę liszka!

Kwiat 1: *(ziewając)* Ktooo...?

Kwiat 2: Liszka...? Co robi?...

Kwiat 3: Wspina się!

Kwiat 1: Co?!!!

Kwiat 2: No... wspina się na sosnę!

Liszka: Oj, żebym tylko nie spadła!

Wiatr: *(do publiczności)* Martwi się liszka!

Kwiat 4: Martwi się!

Kwiat 3: Kto?!

Kwiat 2: No ta liszka! Martwi się, żeby nie spadła!

Kwiaty: Aaa...

Liszka: Ooo! Tu jest szyszka!
Jaka ładna!
Ja się wspinam, bo jestem liszką.
A co ty, szyszko, robisz na sośnie?

Szyszka: Jak się jest szyszką, to się, liszko,
na sośnie rośnie.

Liszka: Ach! Rzeczywiście...
Pełno tu szyszek. A gdzie liście?
Bo wiesz, my, liszki, lubimy liście...
Słyszałaś o tym?

Szyszka: Oczywiście.
Liści na klonach albo na bukach
powinnaś, moja liszko, poszukać.

Drzewa: Na nas?! A kysz!
(ze wstrętem „otrzepują się z liszek”)

Szyszka: Tutaj są tylko igły i szyszki.
Sosna to nie jest miejsce dla liszki.

Liszka: To samo właśnie mówił mi tata...
lecz z sosny widać tyle świata!
I tatę widać! Tam, przy kwiatkach!
Zapyła, jeśli się nie mylę.

Szyszka: Jest ogrodnikiem?

Liszka: Nie. Motylem.

Motyl 1: *(przebiega przez scenę, podśpiewując na znaną
melodię z filmu Motylem jestem)*
Motylem jestem, aaa...
Na, na, na, na... motylem jestem!
Zapyle ze dwie grządki jeszcze
i tamten klomb, nim spadną deszcze...

Liszka: A tam, przy ulach, widać stryja!...

Szyszka: Też zapyła?

Liszka: Nie, jak zwykle się objaja.
Chce wyżebrać u pszczoł trochę miodu,
ale szkoda zachodu...
Figę dostanie!

Szyszka: Bo?

Liszka: Bo musiały za niego odrobić zapylenie.
O! A teraz...
Na drzemkę mu się zbiera...
Tylko patrzeć, jak uśnie
na swojej kapuście...